

[Jørgen Junior]

kunne man godt stille det op som en hypotetisk mulighed. Det er jo ikke få økonomer, der på nuværende tidspunkt siger: det er en nødvendighed. Ud fra det synspunkt føler jeg ærlig talt, at folketinget er en lille smule til grin ved at blive præsenteret for den ene halvdel og noget, som i virkeligheden kan virke som et mummiespil, for det føles vel nok, som om der mellem S og V - velsagtens med godkendelse fra LO - må være et eller andet, som skal bevirke, at betalingsbalancunderskuddet kommer ned på 8 mia, eller skal det ned på 9 mia, eller skal det ned på de 6,5 mia kr.? Det sidste er vel utopi, men LO har vel ikke bare fuldstændig accepteret denne aftale og så fået garanti for, at man ikke skal hente noget ind igen fra den anden side. Det virker i hvert tilfælde helt mærkværdigt på mig, at man i den grad skal spille med blind makker. Tremandsbridae kan være et meget interessant spil at spille en gang imellem, men jeg vil indrømme, at jeg synes, folketingsarbejdet burde være en lille smule mere seriøst, og jeg synes ærlig talt, det meget snart må gøres klart, hvordan den nye stramning skal finde sted.

O.k., alle regner med, at det skal være i en ny augustsamling. Det er vel det, der er meningen. Men er det virkelig således, at folk skal tro på det her? Folk skal i de næste 4 måneder tro på, at der ikke sker noget, og så skal man overraskes en sen fredag aften med besked om, at nu er der devalueret 10 pct. eller 15 pct. Eller skal momsstigningen komme 2 dage før den 1. juli? Får folk lov til at vente til 1. oktober? Jeg tror ærlig talt, der er mange, der stiller sig det spørgsmål.

Det her er simpelt hen ikke noget, der er acceptabelt for nogen. Det må vel efterhånden være gået op for alle. Ud fra det synspunkt mangler vi bare at få en indikation, en anelse besked om, hvordan resten af pakken ser ud, hvordan der skal blive betalt for de kager, som vi nu skal til at spise her i de kommende måneder.

Nauerby (FP):

De seneste måneder og uger har budt på en stribe af parodiparader uden lige. Arbejdsmarkedets parter har fremsat urealistiske krav og tilbud vel vidende, at regeringens indgreb var grydeklart, idet SV-regeringen

allerede ved sin tiltrædelse lovede at gå ind i en trepartsforhandling om overenskomsterne.

Arbejdsgiverne stod med god grund fast på, at dansk erhvervslivs omkostningsniveau skulle holdes nede. Der er vel heller ikke noget at sige til, at lønmodtagerne beklager sig over en lønudhuling gennem de stadig stigende skatter og afgifter og derfor forlanger mere i lønningssposen.

Regnskabsresultaterne fra flere virksomheder viser, at en større del af værditilvæksten, ofte 50 pct. eller endnu mere, går til det offentlige forbrug, og det var nok her, folketinget skulle gå ind og diskutere, om ikke vi på det område havde mulighed for at højne levevilkårene, især for den produktive del af den danske befolkning.

Arbejdsmarkedets parter blev ikke enige og kunne naturligvis ikke blive det, fordi de ikke anede, hvad regeringen ville spille ud med i den kommende tid af afgifter og skatter. Det gjorde hele forhandlingsspillet på arbejdsmarkedet til en parodi, og parodien fortsætter i disse dage i folketinget, hvor politikerne behandler regeringens overenskomstpåbud. Uanset hvad politikerne i salen måtte mene og sige om regeringsforslagene, ligger det fast, at regeringen vil få flertal for sine forslag, assisteret af to færøske og et grønlandsk medlem, som nok hylder tanken om selvstyre for deres egne befolkningsgrupper uden indblanding fra den øvrige del af riget, men som ikke har noget imod at blande sig specielt i danske forhold, når regeringen er i knibe.

Det er også en parodi, oven i købet en uanstændig parodi på folkestyret, at en regering bygger sit flertal på repræsentanter for befolkningsgrupper, for hvem disse love ikke gælder.

Johan Nielsen (S):

Jeg har næsten uafbrudt siden 1960 været medlem af dette høje ting. Jeg sluttede mig til den socialdemokratiske folketingsgruppe, da jeg blev medlem, og det har været ganske naturligt for mig i de allerfleste tilfælde, hvor det ikke har drejet sig om samvittigheds-spørgsmål, at stemme sammen med min gruppe. Jeg har prøvet på at forklare det for de ærede medlemmer fra fremskridtspartiet gang på gang, men jeg begynder efterhånden at forstå, at det er umuligt for mig at få det